

VRHOVNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO
Vrhovni državni tužilac, v.d.
Gospodin Ivica Stanković

Podgorica, 14.7.2020.

Predmet: Istraga prijava mučenja koje su podnijeli Jovan Grujičić, Benjamin Mugoša i Marko Boljević u istrazi „bombaških napada“ na lokal Grand i kuću Duška Golubovića

Poštovani gospodine Stankoviću,

obraćam Vam se molbom da ispitajte postupanje nadležnog Osnovnog državnog tužilaštva (ODT) u Podgorici, posebno državnih tužiteljki Snežane Šišević i Romine Vlahović po uvjerljivim prijavama krivičnih djela mučenja, odnosno iznuđivanja iskaza, koje su podnijeli Jovan Grujičić, Marko Boljević i Benjamin Mugoša u kontekstu izviđaja „bombaških napada“ na lokal Grand i kuću Duška Golubovića u Podgorici.

Kao što Vam je poznato, postupanje ODT u Podgorici u dosadašnjim istragama policijske torture je kritikovano od strane Evropskog komiteta za sprječavanje mučenja (CPT), Evropskog suda za ljudska prava, Ustavnog suda Crne Gore i Zaštitnika ljudskih prava i sloboda Crne Gore, a u nastavku iznosimo razloge za sumnju da to tužilaštvo i dalje ne postupa u skladu s evropskim standardom djelotvorne istrage mučenja i drugog zlostavljanja, tj. u skladu s Instrukcijom koju ste dostavili državnim tužiocima o tome kako da postupaju u takvim slučajevima.

Akcija za ljudska prava će danas objaviti saopštenje o ovim prijavama, da bismo pokušali da spriječimo mogući nastavak pritiska službenika Uprave policije posebno na Jovana Grujičića, koji je lišen slobode i nalazi se u istražnom zatvoru u Spužu, a i na ostalu dvojicu koji se nalaze na slobodi. Ovim pismom smatram da i Vas lično upozoravam na taj rizik.

U nastavku pisma prosleđujem tekst saopštenja u kome je slučaj objašnjen. Uz ovo pismo, dostavljam Vam i dokumenta Uprave policije, koja mi je prosljedila majka Jovana Grujičića, iz kojih možete sagledati koji su inspektori i drugi službenici kriminalističke policije postupali prema njemu. Imajte u vidu da je otac Jovana Grujičića, Budimir, podnio krivičnu prijavu o zlostavljanju svog sina Višoj državnoj tužiteljki u Podgorici, Suzani Milić, jer mu tužiteljka Šišević više nije ulivala povjerenje. U prilogu Vam dostavljam i njegovu prijavu iste sadržine Unutrašnjoj kontroli rada policije MUP-a. Prijave druge dvojice, kao i prijavu samog Jovana Grujičića i nalaze vještaka ODT svakako posjeduje.

S poštovanjem,

Tea Gorjanc-Prelević, izvršna direktorica

HITNO ISTRAŽITI PRIJAVE MUČENJA I IZNUDE PRIZNANJA U SLUČAJU NAPADA NA LOKAL „GRAND“ I KUĆU GOLUBOVIĆA

Akcija za ljudska prava (HRA) skreće pažnju javnosti da su sva trojica navodnih učesnika u predmetu „bombaški napadi“ na lokal Grand i kuću Duška Golubovića (nekadašnjeg službenika ANB, sada Uprave policije), prijavili da su im službenici kriminalističke policije u CB Podgorica iznuđivali iskaze primjenjujući svirepe tehnike mučenja. Opisi istih detalja policijske torture primjenom elektrošokova u predjelu genitalija i butina, kao i udaranja bokzerskim rukavicama i bejzbol palicama, uz prijetnje ubistvom i puštanje glasne muzike da zagluši krike, doprinose uvjerljivosti njihovih tvrdnji. Iako su sva tri slučaja mučenja prijavljena 26. maja, 28. maja, odnosno 4. juna, i obezbijeđeni su nalazi o povredama, nadležno Osnovno državno tužilaštvo u Podgorici do danas nije saopštilo da je pokrenulo istragu protiv bilo kog policijskog službenika, niti su podnosioci prijava obaviješteni o radnjama koje tužilaštvo preduzima. Kako Osnovno državno tužilaštvo u Podgorici i ranije nije sprovođilo djelotvorne istrage policijske torture, uputili smo apel v.d. Vrhovnog državnog tužioca da obezbijedi da se ove prijave istraže hitno, temeljno i nepristrasno, u skladu s evropskim standardom. Istraga ovog slučaja zaslužuje posebnu pažnju jer je Evropski komitet za sprječavanje mučenja (CPT) u prethodna dva izvještaja o posjetama Crnoj Gori upozoravao na zlostavljanje u crnogorskoj policiji uz upotrebu elektro-šokova, kao i na to da je primjena zlostavljanja prihvaćena praksa među kriminalističkim inspektorima.

Radi se o prijavama torture nad Jovanom Grujičićem, okrivljenim za „bombaške napade“, Benjaminom Mugošom, prvobitno osumnjičenim za učešće u tim napadima, i M. B, koji tvrdi da je mučenjem bio primoran da svjedoči da su Mugoša i Grujičić u tome učestvovali.

Načelnik Centra bezbjednosti Podgorica, Milovan Pavićević, načelnik kriminalističke policije u Podgorici, Miloš Vučinić, državni tužilac Miroslav Turković i državna tužiteljka Snežana Šišević objavili su na konferenciji za štampu 29. maja 2020.¹ da je slučaj „bombaških napada“ rasvijetljen, tako što su kao neposredne izvršioce označili Jovana Grujičića i Benjamina Mugošu, bez obzira na to što je Mugoša dan ranije tužiteljki Šišević prijavio da je bio podvrgnut policijskoj torturi i istrajavao u iskazu da nije mogao da izvrši ta djela jer se u isto vrijeme nalazio u

¹ <https://www.vijesti.me/vijesti/crna-hronika/437595/grujicic-uhapsen-zbog-podmetanja-bombe-u-grandu-i-napada-na-imovinu-golubovica-mugosa-nalogodavac>

zatvoru. Međutim, državno tužilaštvo nije provjerilo da li je Mugoša u vrijeme napada bio u zatvoru, već je to utvrdio sud, 1. juna, kada je odbio predlog tužilaštva da mu se produži pritvor². Tek nedavno je objavljeno da je krivična prijava protiv njega odbačena.³

U ovom slučaju je prvo priveden navodni svjedok, M.B, u Tivtu, 25. maja 2020. Njega su službenici CB Tivat predali službenicima kriminalističke policije CB Podgorica, koji su ga odveli za Podgoricu i, prema izjavi koju je dao tužiteljki Romini Vlahović, psiho-fizički mučili cijeli dan (detaljan opis u nastavku), da bi mu iznudili iskaz da su Grujičić i Mugoša učestvovali u „bombaškim napadima“, tako što je Mugoša vozio automobil, a Grujičić postavljao eksploziv.⁴ Prijava M.B. o iznuđivanju iskaza je uvjerljiva, jer su na njemu zabilježeni tragovi povreda, a u međuvremenu je dokazano i da je Mugošu prijavio bez osnova, jer ovaj nije mogao iz zatvora da izvrši djela za koja je prijavljen. HRA se ovim pridružuje zahtjevu kolege Predraga Spasojevića iz NVO Autonomni građanski pokret, koji se već javno oglašavao povodom prijave mučenja M.B.⁵, da se istraga prijavljene policijske torture nad M.B. sprovede hitno i temeljno i da se i javnost obavijesti o rezultatima.

Pripadnici kriminalističke policije su narednog dana, 26. maja, u jutarnjim časovima, iz Specijalne psihijatrijske bolnice (SPB) u Dobroti, odveli Jovana Grujičića, pacijenta te ustanove, za Podgoricu, gdje su ga, prema krivičnoj prijavi koju je podnio njegov otac, izjavi majke, i njegovoj prijavi Ombudsmanu, takođe zvjerski mučili (detaljan opis u nastavku), u cilju iznuđivanja iskaza da je podmetao eksploziv dok ga je Benjamin Mugoša vozio u oba navrata. Međutim, kako je već naglašeno, u međuvremenu je utvrđeno da se u vrijeme oba bombaška napada Mugoša nalazio u zatvoru i da nikako nije mogao da vozi Grujičića prilikom izvršenja tih krivičnih djela, pa i ova činjenica ukazuje na to da je Grujičićovo priznanje zapravo bilo iznuđeno. HRA izražava posebnu zabrinutost zbog toga što je Grujičić u vrijeme hapšenja morao da uživa posebnu zaštitu kao psihijatrijski pacijent. Posebno je važno ispitati navode porodice da je uprava SPB, mimo pravila struke i uobičajenog postupanja u sličnim slučajevima, Grujičiću uskratila propisanu terapiju i omogućila da ga policija odvede sa liječenja u bolnici. Posebno zabrinjava i dio prijave u kojem se ukazuje da je Grujičić odvrćen od toga da advokat prisustvuje njegovom saslušanju u policiji i kod tužioca.

Otac Jovana Grujičića je podnio krivičnu prijavu zbog zlostavljanja svog sina tužiteljki Suzani Milić u Višem državnom tužilaštvu u Podgorici, a Jovan je to potvrdio u iskazu koji je dao Osnovnom državnom tužiocu 24. juna. Međutim, on se i dalje nalazi u istražnom zatvoru. Njemu je sudsko vijeće na čelu sa sudijom Goranom Đukovićem 25. juna produžilo pritvor zbog postojanja osnovane sumnje da je izvršio krivična djela, koja je utemeljena na njegovom spornom priznanju i činjenici da je prethodno osuđivan. Osnovana sumnja se u ovom slučaju zasniva na njegovom priznanju izvršenja djela, koje je on demantovao uz prijavu torture, i

² Rješenje Kv. br. 579/20, predsjednik vijeća Goran Djuković (<https://www.vijesti.me/vijesti/crna-hronika/438611/ukinut-pritvor-benjaminu-mugosi>).

³ <https://www.pobjeda.me/clanak/bombaski-napad-na-grand-optuzni-prijedlog-protiv-grujicica-mugosa-pod-istragom>

⁴ <https://www.dan.co.me/?nivo=3&rubrika=Vijest%20dana&datum=2020-06-03&clanak=746649>

⁵ <https://www.vijesti.me/vijesti/crna-hronika/448399/ne-zna-ko-ga-je-oteo-policajci-ili-kriminalci>

nalazu vještaka da je on „moguće osoba sa video snimka“, odnosno da se „ne može isključiti kao moguća osoba“, što ne predstavlja nikakav pouzdan dokaz. HRA smatra da je tako obrazložena procjena postojanja osnovane sumnje neutemeljena, da je odluka o lišavanju slobode u ovom slučaju protivna evropskom standardu prava na slobodu ličnosti, nadamo se da će žalba protiv ove odluke biti usvojena. Ovo tim prije što je drugo vijeće istog suda već ocijenilo njegovo priznanje kao nevjerodostojno.⁶

Krajnje zabrinjavajući opisi svirepih tehnika mučenja kod sve trojice, i zabilježeni tragovi povreda kod M.B. i Mugoše (dok Grujičićev medicinski nalaz još nije dostupan), predstavljaju „uvjerljive tvrdnje“ koje je Osnovno državno tužilaštvo obavezno da djelotvorno istraži, a to znači: hitno, nepristrasno i temeljno. Ističemo da se u ovom slučaju na osnovu službenih dokumenata zna ko su službenici CB Podgorica koji su učestvovali u ispitivanju Grujičića. Ove dokumente je HRA prosljedila v.d. Vrhovnog državnog tužioca.

Podsjećamo i na zakonsku obavezu da policijski službenici osumnjičeni za zlostavljanje i mučenje moraju biti udaljeni od obavljanja dužnosti za vrijeme trajanja krivičnog postupka, a upozoravamo i na poseban rizik od uticaja na podnosiocima prijave i svjedoke.

HRA podsjeća na činjenicu da je CPT u prethodna dva izvještaja o posjeti Crnoj Gori, 2013. i 2017. godine upozorio na prijave neprihvatljive upotrebe „elektro-šokera“ od strane službenika policije, kao i na to da je „primjena zlostavljanja prihvaćena praksa od strane kriminalističkih inspektora“. Takođe, CPT je i u posljednjem izvještaju ukazao na „nestandardne predmete“ - bejzbol palice i električne kablove - koje je pronašao upravo u CB Podgorica, koji je i ovom prilikom naveden kao lokacija na kojoj su žrtve mučene. Uprkos nastojanjima da direktoru Uprave policije blagovremeno ukažemo na obavezu sprečavanja svakog zlostavljanja, prijave u ovom slučaju ukazuju na to da se sa ovakvom praksom ipak nastavilo.

Podsjećamo da su prethodno i međunarodna tijela i državni organi Crne Gore utvrdili nedjelotvorno postupanje Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici u istragama slučajeva policijske torture (mučenje pok. Aleksandra Pejanovića u tzv. „Betonjerci“, u slučaju Orlov let, u slučaju Milić i Nikezić, u slučaju masovnog prebijanja u ZIKS-u, u slučajevima torture iz oktobra 2015. godine nad Mijom Martinovićem, mladićima u Zlatarskoj ulici, novinarom Gojkom Raičevićem). Uprkos kritika na račun državnog tužilaštva u Podgorici od strane Evropskog komiteta za sprečavanje mučenja (CPT), mišljenja Ombudsmana, odluka Ustavnog suda o nedjelotvornim istragama, i presuda Evropskog suda za ljudska prava u predmetima Nikezić i Milić i Orlov let, državno tužilaštvo je u kontinuitetu ostalo inertno i nedovoljno efikasno u procesuiranju slučajeva policijske torture.

⁶ Dana 23.06. ukinuta je odluka o određivanju pritvora bratu Benjamina Mugoše, Zoranu Mugoši, koji je na pomenutoj konferenciji za štampu 29.05. označen kao podstrekač, zato što je sud utvrdio da nema osnovane sumnje da je izvršio ta djela jer je jedini priloženi dokaz - iskaz Jovana Grujičića - neuvjerljiv, s obzirom na to da je kao izvršioca djela označio Benjamina Mugošu koji se u vrijeme izvršenja djela nalazio u zatvoru (Kv. br. 671/20, predsjednica vijeća sudija Nada Rabrenović).

HRA će pratiti i analizirati sprovođenje istrage u ovom slučaju, tj. preduzimanje radnji nadležnog državnog tužilaštva, s posebnim akcentom na hitnost postupanja, posebno imajući u vidu potrebu za neodložnim dokumentovanjem i vještačenjem zadobijenih povreda. HRA će pratiti i postupanje Uprave policije i MUP-ove Unutrašnje kontrole rada policije, kojima su ovi slučajevi takođe prijavljeni.

Opisi mučenja

Jovan Grujičić (prijava oca Budimira):

„Za vrijeme boravka mog sina Jovana u CB Podgorica znam da je moj sin bio izložen načinima mučenja, i to: navlačenjem pancirnih prsluka na gornji dio tijela i prebijanjem bejzbol palicama preko istih, udaranje po tabanima, upotreba elektro-šokera na genitalije, bradavice, uši, očne kapke uz stalno cerekanje „mi ćemo te ozdravit“ upućeno od najmanje šest policijskih službenika Sektora kriminalističke policije za krvne delikte, držanje od strane četiri inspektora za ruke i noge na stolu, skinutog od pasa na dolje i ... bejzbol palicom, nakon toga je uslijedilo više repetiranja pištolja uz prijetnje i pogrde, nakon toga ... je Jovana tjerao, izmučenog i imrcvarenog, da hoda na ruke i noge u prostoriji dok je on istovremeno pokušavao Jovana da jaše, istovremeno praveći selfije sa mobilnim telefonom uz riječi „svima ću ovo da pošaljem da vide kakav si mangup“. Napominjem da su zadnje dvije metode slomile Jovana koji je nakon toga njima rekao da će sve da prizna i da potpiše izjave koje su mu dali, što je on i učinio. Nakon ovog priznanja Jovanu je zapriječeno da ne smije tražiti advokata“.

M. B:

„Nakon nekih kilometar-dva, policijski službenik koji je sjedio sa moje lijeve strane na zadnjem sjedištu je otvorio prozor i ispalio 4-5 metaka u vis u pravcu brda. Pojasnio bih da je pamučna vreća koju su mi stavili na glavu dosta prozirna pa sam mogao da vidim. Sva 4 policijska službenika su imali pancire na kojima je pisalo „Kriminalistička policija“, kratko oružje i fantomke na glavi, tako da su imali samo proreze za oči. U toku vožnje dvojica su izvadili pištolje repetirali ih i uperili u glavu, govoreći više puta „Skrenite negde sa puta ubite pičku“... sve vrijeme glasna muzika ... hoćeš li muzičku želju, nakon čega je pustio „Nema više druga mog“... Nakon toga, 4 navedena policijska službenika su u kancelariju donijeli veliki zvučnik, pustili muziku do daske, kako se ne bi čulo da vičem i zovem u pomoć zbog udaraca koje su mi kasnije zadali. Nakon puštanja navedene muzike, ova 4 navedena policijska službenika su me fizički napala, tako što su me dvojica udarala pesnicama na kojima su tada imali boksterske rukavice crne boje, u predjelu glave, odnosno gornjeg dijela glave. Nakon toga, ova 2 službenika koja su me udarala boksterskim rukavicama u glavu saopštila su mi da legnem na leđa i da ispravim noge, a što sam ja i učinio. Tom prilikom, dok sam ležao na podu, ova druga dva policijska službenika su mi prišla, tako što je jedan od njih sjeo na moja koljena, upotrebljavajući elektrošok po butinama, dok me drugi istovremeno udarao snažno bejzbol palicom po donovima od patika, vjerovatno kako mi ne bi ostale povrede. Ovi udarci bejzbol palicom i upotreba elektrošoka me je baš boljela. Kasnije sam vidio da su mi od upotrebe elektrošoka

sagorele malje po butinama. Za sve ovo vrijeme ova 4 policijska službenika su bila u navedenoj kancelariji. Sve je trajalo nekih sat vremena. Dok sam primao udarce u kancelariji vikao sam, zvao u pomoć, ali me niko nije čuo jer je muzika bila izuzetno glasna. Čim sam ušao u navedenu kancelariju, odnosno dok sam prvobitno sjedio na stolici okrenutoj prema zidu tražio sam policijskim službenicima da mi pozovu advokata, na šta mi je jedan od njih odgovorio „Izbaci iz glave advokata, nemaš nikakva prava, mi imamo sva ovlašćenja, možemo da radimo šta hoćemo, ovdje smo ti advokati mi, tužilac i sudija, ovdje ti ne postoji advokat“. Nakon toga su me navedena 4 službenika izvela kroz zadnji parking, pa smo ušli kroz druga vrata u drugi dio zgrade. Nakon toga su me ovi policijski službenici, koji su i dalje na sebi imali pancire i fantomke, uveli u jednu kancelariju, gdje su se nalazila dva policijska inspektora, od kojih sam jednog gledao i ranije, dok sam drugog prvi put tada vidio. Pojasnio bih da se jedan policijski inspektor u čiju sam kancelariju tada doveden preziva M, ima dužu, uvijenu kosu, dok je drugi visine 1.80 m, mršav, sijede kose, starosti 50 godina. Oni su me ispitivali u vezi događaja iz 2015. godine, dok sam bio u zatvoru u Njemačkoj, tako da sam im saopštio da ne znam ništa u vezi toga. Posle nekih 15-20 minuta u kancelariju M. i njegovog kolege su ponovo ušla ona 4 policijska službenika, takođe sa pancirima i fantomkama na glavi i opet me odveli u kancelariju u drugi dio zgrade, gdje sam prvi put bio.

Tom prilikom ova četiri policijska zlostavljača su nastavili torturu nadamnom sve do 21 čas jer sam im na njihovo insistiranje više puta ponovio da ništa ne znam u vezi bacanja neke eksplozivne naprave 2015. godine od strane Benjamina i Zorana Mugoše, kao i Jovana Grujičića ispred dvije kuće u Podgorici. Nakon toga u navedenu kancelariju došla su još 2 policijska službenika koja su na sebi imala civilnu garderobu i fantomke na glavi. Tom prilikom ovih 6 policijskih službenika su me napali tako što su me dvojica bokserskim rukavicama udarali po glavi i tijelu, od kojih udaraca sam pao na leđa, pa je jedan od njih dok sam ležao na podu upotrebljavao elektrošok u predijelu mojih genitalija dok sam na sebi imao taksas bermude, dok su me ostala tri službenika, dok sam na leđima ležao na podu, naizmenično udarala šakama, odnosno otvorenim dlanovima u predijelu lica i nogama u predijelu zadnjice, dok sam pokušavao da se pomjerim sa strane i podignem sa poda. Sve vrijeme u kancelariji je bila glasna muzika. Tokom zlostavljanja ovih 6 službenika su mi govorili ako ne potvrdim da su braća Mugoša i Grujičić postavili eksplozivnu napravu ispred dvije kuće u Podgorici da će me baciti u more između Budve i Jaza, te da će me udaviti i da nisam ni prvi ni poslednji koji je tako završio. Takođe, dok sam ležao na podu, u ovoj kancelariji je jedan policijski službenik izvadio svoj polni organ i rekao mi da će urinirati po meni ako ne potvrdim navedeno. Takođe, dok sam ležao po podu i dok su me udarali, ovi policijski službenici su mi skinuli prozirnu crnu vreću sa glave i stavili mi veliku bijelu deblju plastičnu kesu i istom počeli da me dave, tako što su me, dok mi je kesa bila na glavi, davili i stezali me za vrat, kojom prilikom sam se gušio. Dakle, kada sam uspio da uhvatim dah, policajci su mi skidali ovu bijelu kesu, pa opet stavljali i gušili me, a što su učinili više puta. Ne mogu se više ni sjetiti što su mi radili, jer je to trajalo od 8 do 22 časova. Nakon toga, ovi policajci su ugasili muziku i dali mi da pročitam više puta zapisnik o navodnom uzimanju moje izjave, koju nisam dao, govoreći mi da je dobro naučim napamet, kako ne bih nešto drugačije rekao kod tužioca. Dakle, ja sam iz navedenih razloga ovu svoju lažnu izjavu pročitao više puta. Nakon toga, ovih šest policijskih službenika su mi saopštila da potpišem ovu svoju izjavu, pri čemu su me otvorenim šakama udarali u predjelu lica i upotrebljavali elektrošok

na mom tijelu, a što sam ja učinio, jer sam bio prinuđen na to iz navedenih razloga. Prije nego što su me odveli kod nadležnog državnog tužioca u Podgorici, ovih 6 policijskih službenika su mi saopštila da sve što sam navodno naveo u policiji ponovim kod tužioca, jer ako ne ponovim i tužilac im vrati moju izjavu navodno datu u policiji da će me povesti na Ćemovsko polje, gdje ću biti maltretiran i tučen, te da će dovesti i moju djevojku ..., koju će takođe maltretirati i tući na Ćemovskom polju. ... Sve su mi ovo policijski službenici govorili i tukli me, kako bi od mene iznudili iskaz dana 25.05.2020. godine, koji sam dao pred državnim tužiocem u Podgorici. Dakle, moj iskaz pred državnim tužiocem je lažan, jer sam doživio zlostavljanje, mučenje i torturu od strane 6 navedenih policijskih službenika u Podgorici. Takođe, policijski službenici su mi prijetili da mi ne padne napamet da ih prijavim zbog navedenog zlostavljanja, mučenja i torture jer će sljedeći put lično za mene doći u Tivat i ubiti me. Dodao bih da je jedan od policijskih službenika napisao oprostajno pismo u moje ime, a koje je u moje ime upućeno mojoj porodici, gdje je naveo stihove neke pjesme, misleći na moju djevojku i slično. Pretpostavljam da je ovim pismom htio da me uplaši, kako bih pomislio da će me oni ubiti, a pismo poslati mojoj porodici kao da sam navodno izvršio samoubistvo. Takođe, jedan od ovih policijskih službenika, koji je za sebe govorio da je glavni šef ostalima, a i kojeg su drugi oslovljavali sa „glavni, šefe“ mi je rekao da kod državnog tužioca potvrdim sve što sam naveo u svojoj navodnoj izjavi u policiji, koju sam potpisao pod prinudom, jer će me u protivnom povesti na Ćemovsko polje, gdje će me mučiti i ubiti. Nakon toga, ja sam dao iskaz pred državnim tužiocem u Podgorici, a koji je lažan jer me je bilo strah od policije, kao i od lica koje sam lažno predstavio kao izvršioce i saučesnike. Međutim, ja se sada više i ne sjećam šta sam rekao kod tužioca, jer sam tada to zapamtio, pošto sam u policiji više puta pročitao tu svoju navodnu izjavu. Čitavog dana nisam ništa jeo, tako da sam bio baš iscrpljen. Konačno, ja sam od zadobijenih udaraca zadobio tjelesne povrede u predjelu tijela, a i glave.“

Benjamin Mugoša:

„Želim da kažem da sam u CB bio maltretiran fizički od strane maskiranih policajaca koji su imali fantomke na glavama, koji su bili obučeni u policijsku uniformu, tačnije dolje su imali farmerke, a gore neke prsluke crne sa nekom opremom, a na leđima im je pisalo „kriminalistička policija“. Ja ta lica nikako ne bih mogao prepoznati, obzirom da su bili maskirani i da nisam vidio kako izgledaju. Zahtijevali su od mene da se okrenem ka zidu, zatim su mi stavili dvije fantomke na glavu i nekim liftom sam se vozio, a zatim su me uveli u neku prostoriju gdje su me sjeli na stolicu, a zatim počeli da me biju i vrijeđaju. Mislim da sam u toj prostoriji proveo nešto oko 20-ak minuta, a dok sam bio u istoj gotovo svo vrijeme su me udarali. Sjeli su me dolje, onda me neko od njih udario po tabanima sa nekim tvrdim predmetom, ali ja nisam mogao da vidim sa čim, a za to vrijeme su me ostali šamarali i udarali pesnicama i ne znam da li su sa još nečim po glavi i tijelu. Tražili su od mene da kažem ko je meni i Grujičiću naredio da izvršimo predmetna krivična djela. ... Zadobio sam veliki broj udaraca, sigurno su me sto puta udarili i to svuda po tijelu, licu i glavi. Osim toga, pored uši su mi repetirali pištolj i to više puta. Strah me zbog ovoga što sam ispričao ali ja sam ovo morao reći.“